

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
srijeda,
6. listopada 1954.
Izlazi tjedno
God. III. Broj 119
Cijena 10 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Povodom „Dječjeg tjedna“

BRIGA ZA DJECU naša zajednička stvar

Izjava druga Moše Pijade

Predsjednik Savezne narodne skupštine Moša Pijade dao je sljedeću izjavu povodom »Dječjeg tjedna«:

»Dječji tjedan — prvi oktobarski tjedan svake godine počinje Međunarodnim danom djeteta — ima izvanredno značenje kao najšira manifestacija brige koju naša socijalistička država i čitavo naše društvo stalno, sve opsežnije i sve većim uspjehom, posvećuju djeci preko mnogih ustanova i u najrazličnijim oblicima društvenog stanja. To je tjedan, kad se sastaju razne organizacije i državno-društveni organi, da ocijene uspjeh jednogodišnjih napora učinjenih, da se djeci i omladini osiguraju uvjeti za život i odgajanje, dostojni njihove socijalističke domovine. To je tjedan prikupljanja i pokretanja novih snaga za zaštitu našeg podmlatka, tjedan isticanja jedne od najbitnijih potreba naše društvene zajednice, potrebe da se briga za našu djecu i omladinu stalno razvija i usavršava.

Ne možemo nikad zaboraviti, da je istrebljivački bijes faš-

roditelja na polju dječje zaštite, Savezno izvršno vijeće prihvatilo je »Dječji tjedan« i propisalo za taj tjedan naplaćivanje posebnih doprinosa u korist lokalnih fondova za dječju zaštitu, apelirajući i na privredne organizacije, da u tome sudjeluju svojim poklonima.

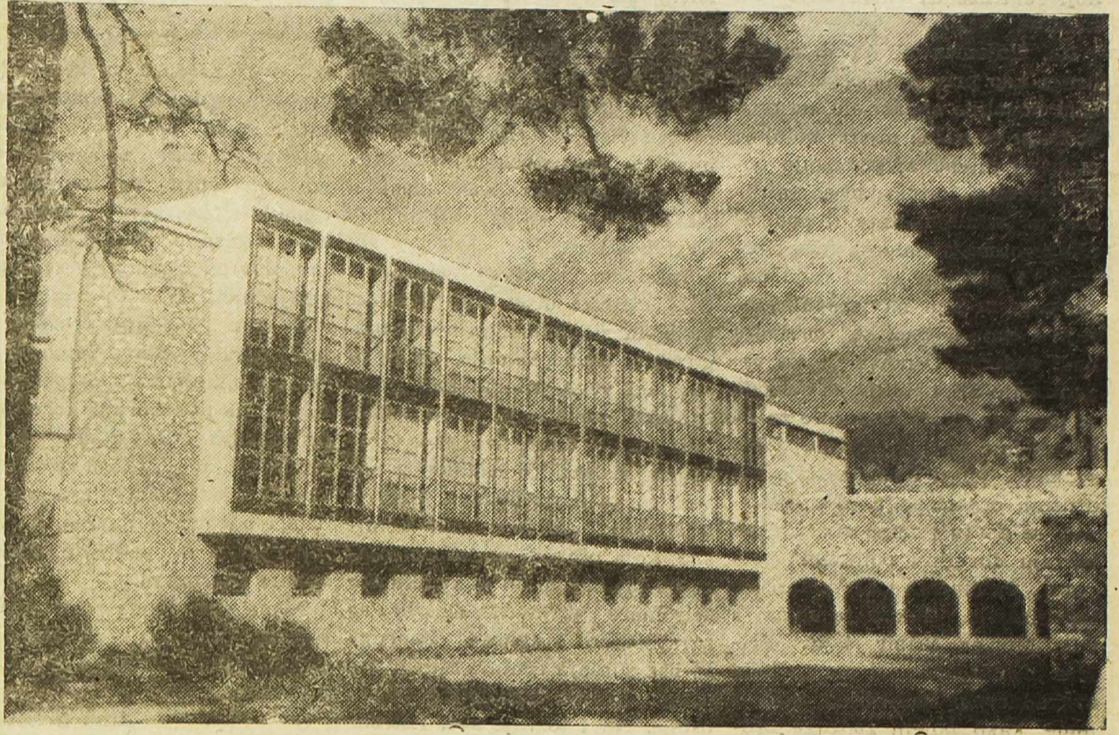
Rezultat, s kojima naša zemlja danas izlazi povodom »Dječjeg tjedna« i »Međunarodnog dana djeteta«, prikazat će još jednom duboku ljubav i humanizam, kojim je naša zajednica prožeta u zaštićivanju i uzdizanju podmlatka. Nije potrebno da ja ovdje nabrajam te rezultate, ali bih htio istaknuti, pored mjera narodne vlasti, ogroman doprinos, koji su na ovom polju dale društvene organizacije, i nesebičan i samoprijegoran rad pojedinaca. Sve je to dovelo do toga, da u našoj zemlji zaštita i odgajanje djece u stvarnosti postaje sve više briga cijele zajednice.

Ali, sve je to još nedovoljno. Još ni izdaleka nismo osigurali onu materijalnu osnovu, bez koje nema velikog uspjeha. Još

na, a isto tako svih društvenih organizacija i svih građana.

Neka ovogodišnji »Dječji tjedan« posluži za okupljanje naših građana u gradovima i u selima na ovom plentenitom poslu, nek bude veliki podstrek za daljnji svakodnevni uporan rad i organa vlasti i društvenih organizacija i pojedinaca.

Neka se u »Dječji tjedan« i ove godine okupe sve naše napredne društvene snage, za dobro naše djece i naše svijetle budućnosti.

10-godišnjica oslobođenja našeg grada i kotara bit će najsvečanije proslavljena

U toku su opsežne pripreme za proslavu 10-godišnjice oslobođenja Šibenika i naših sela, koja će se obaviti na najsvečaniji način.

Zamisljeno je da proslava bude masovnog karaktera. Naime, ona ne će biti usredotočena u jednom mjestu, već će se odvijati kako u gradu, tako i u općinskim centrima i pojedinim selima. Prema tome, taj značajni dan slavit će čitav narod grada i sela.

Odbor za proslavu predvidio je program, koji se odlikuje svojom raznolikošću.

Uoči dana proslave, u Narodnom kazalištu će se održati svečana akademija, a na sam dan proslave — 3. studenog održat će se zajednička sjednica Narodnog odbora kotara i Gradske općine, koja će biti posvećena tom značajnom danu. Nakon svečane sjednice bit će položen vijenac na ploči, koja je na »Poljani maršala Tita« postavljena za spomen na oslobođenje našeg grada.

U svim osnovnim organizacijama Socijalističkog saveza upri-

ličit će se prigodna predavanja sa posebnim osvrtom na učešće pojedinog bloka u narodnoj revoluciji.

U velikoj paradi, koja će također biti organizirana, sudjelovat će radni kolektivi, masovne, društvene i sportske organizacije. Osim toga u paradi će se zajedno s narodom naći pripadnici naše Armije, obveznici predvojničke obuke, članovi službe PAZ, Narodne tehnike i drugi.

Organizacija Saveza boraca i Udruženje rezervnih oficira pripremit će u čast 10-godišnjice oslobođenja Šibenika jednu praktičnu vježbu.

Predviđeno je, nadalje, da se otvore razne izložbe. Tako će, izložba iz NOB biti prikazana i u selima na kotaru. Na jednoj će naši umjetnici slikari izlagati svoje radove. Osim toga će biti izloženi i regulacioni plan grada.

RKUD »Kolo« dat će svoje veliki koncert, a vojna i gradska glazba također će uzeti vidnog učešća u proslavi.

Gradski izlozi bit će za ovu prigodu bogato ukrašeni, a u

mnogima će naše tvornice i ostala poduzeća izložiti svoje proizvode, svoje uspjehe.

Sportske organizacije vrše pripreme za nastupe svojih ekipa. U okviru proslave VK »Krka« slavit će u nedjelju 30-godišnjicu svog osnutka.

Bit će upriličeni izleti u ustanička mjesta.

U čast 10-godišnjice oslobođenja grada i kotara predviđene su i dobrovoljne radne akcije. Narod će učestvovati u pošumljiva-

nju krša, a pružit će i pomoć za uređenje stadiona »Rade Končar« i malog vježballista »Partizana«. Akcija pošumljivanja proširit će se i na područje kotara.

I u općinskim centrima organizirat će se svečane akademije, prigodna predavanja, raznovrsne priredbe i tome slično. U našim selima će se prema njihovim mogućnostima također svečano proslaviti 10-godišnjica oslobođenja našeg grada i kotara.

Pružiti veću pomoć Radničkoj kulturno-prosvjet. zajednici

Iako Radnička kulturno-prosvjetna zajednica radi na idejno-političkom i kulturno-prosvjetnom odgoju radničke klase, ona nije u potpunosti shvaćena u našoj sredini. Ona ne nailazi na podršku onih udruženja od kojih se očekivala najveća pomoć. Više je nego sigurno, da bi jedna stalna podrška Udruženja ekonomista, pravnik i liječnika, koja sad nedostaje, pridonijela uspješnijem ostvarenju ciljeva i zadataka Radničke kulturno-prosvjetne zajednice. Kako izgleda, njezinu ulogu nisu u potpunosti shvatili ni pojedina rukovodstva sindikalnih organizacija. To potvrđuje i činjenica, što se sindikalnom članstvu vrlo malo ili pak nikako ne objašnjava uloga i zadaci. Radničke kulturno-prosvjetne zajednice.

Sindikalna rukovodstva ne djeluju u dovoljnoj mjeri na svoje članstvo u vezi njihovog prijavljivanja u raznovrsne seminare, koje ta zajednica organizira. Jer, kako se drukčije može objasniti činjenica, što se je u seminar za ekonomsko obrazovanje radnika dosad prijavila svega trojica ili u onaj općeobrazovni samo jedno lice.

Po svemu se čini da je glavno težište rada u sindikalnim podružnicama, gdje je u prvom redu potrebno razvijati kod naših ljudi interes za idejno-politički, kulturno-prosvjetni i stručni odgoj. Kad rukovodioci u sindikal-

nim organizacijama detaljnije objasne potrebu za svestrani odgoj radnika i razbude kod njih interes za to, onda će oni sigurno pohađati one seminare, koji su im zaista od koristi.

No, i Radnička kulturno-prosvjetna zajednica u današnjim uvjetima nije u stanju da nešto ozbiljnije učini na ostvarenju onih zadataka, koji se pred njom nalaze. Naime, danas u njoj uglavnom rade samo 3 druga, a to je, pak, nedovoljan broj. Zbog toga je na posljednjem sastanku Radničke kulturno-prosvjetne zajednice i odlučeno da pojedina udruženja, društva i organizacije iz svoje sredine odrede lica, koja će pomoći u korisnom djelovanju te zajednice.

Za kulturno-prosvjetno i stručno uzdizanje radnika potrebna su izvjesna materijalna sredstva.

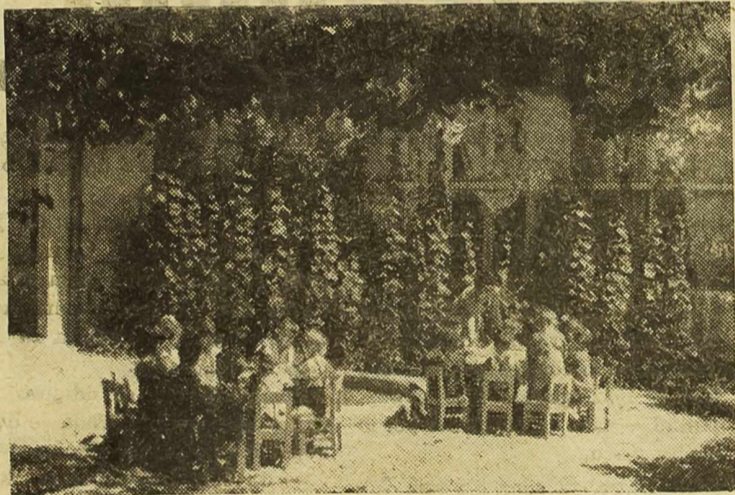
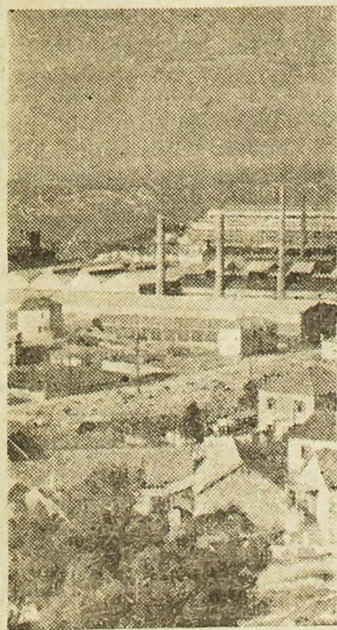
Predviđeno je, da se ona osiguraju od priloga sindikalnog članstva. Međutim, i tu nije bilo potpunog razumijevanja. Dok neke sindikalne podružnice kao one u Bolnici, Kazalištu, Pošti, »Stampi« i druge redovito uplaćuju prilog, dotle podružnice Tvornice elektroda i ferolegura, lakih metala »Boris Kidrič«, »Tehnike«, »Izgradnje«, »Pomorsko građevnog« i druge, taj prilog neredovito ili pak nikako ne uplaćuju. Bilo bi korisno, kad bi rukovodstva sindikalnih organizacija i to pitanje razmotrila sa svojim članstvom.

Politička aktivnost u Tvornici aluminija Lozovac

Nakon održanog zбора birača u Tvornici gline i aluminija Lozovac, na kojem su radnici istakli svoje kandidate za vijeće proizvođača, nastavljen je politički rad u vezi objašnjavanja važnosti i uloge vijeća proizvođača. Tako je sindikalna podružnica u tvornici organizirala 1. o. m. političku konferenciju za članove tog kolektiva. Radnici su bili okupljeni u dvije grupe i tom prilikom se govorilo o radu vijeća proizvođača, objašnjavao se odnos poduzeća prema komuni i obratno. Isto tako diskutiralo se o radu odbornika vijeća proizvođača i njihovoj suzadnji sa radničkim savjetom na rješavanju pojedinih problema u poduzeću.

Osobito se živo raspravljalo o mjerama higijensko-tehničke zaštite, te je predloženo da Vijeće

proizvođača pokrene i detaljnije razmotri to važno pitanje.

stičkih okupatora i njihovih izdajničkih slugu napravio ogromnu pustoš među našom djecom, sve do dojenčadi na grudima matera i kakvom su oskudnom, zapuštenom i preplašenom životu bili prepušteni milijuni naše djece. Dug cijele naše društvene zajednice prema najmlađima neisplativ je i traži udružene napore svih građana. Svi mi mislimo i osjećamo kao drug Tito, da su djeca naše najdragocjenije blago.

Pridajući vanredno značenje daljnjem razvijanju opće društvene inicijative i inicijative

nemamo dovoljno školskog prostora, u nekim krajevima smrtnost i obolijevanje djece još je uvijek veliko, nastavu koju djeci pružamo još nije na visini. Još nije do kraja zbrinuto i okruženo toplinom i ljubavi svako dijete bez roditelja, u velikoj mjeri oskudijevamo ustanovama, gdje bi djeca provodila slobodno vrijeme i t. d.

Veliki problemi dječje zaštite ne mogu se rješavati samo zakonskim propisima, ni isključivo državnim brigom. Briga za djecu mora biti najveća briga lokalnih zajednica i njenih orga-

NESREĆA U BRATISKOVCIMA

3. o. m. dogodila se u Bratiskovicima teška nesreća u kojoj je teže ozlijeđen 12-godišnji dječak Ljubomir Urukalo Milanov.

Toga dana dječak je nedaleko sela čuvao ovce, sklonivši se pritom iza jednog grma. Tu je, međutim, naišao Ante Smolić, član lovačkog društva, koji je, opazivši zeca, opalio iz lovačke puške. No na nesreću, ona je pogodila dječaka, ozlijedivši ga po licu, vratu i nozi. Odmah nakon nesreće dječak je upućen u Šibensku bolnicu, gdje mu je pružena pomoć. O ovom slučaju istraga je u toku.

KONFERENCIJA SK

U HIDROELEKTRANI JARUGA

Prošlih dana održana je godišnja konferencija osnovne organizacije Saveza komunista hidroelektrane Jaruga. U izvještaju, koji je podnjet na konferenciji, analiziran je dosadašnji rad osnovne organizacije SK. Iznijeti su uspjesi, a podvučeni su i nedostaci u tom radu. U diskusiji se živo raspravljalo o ideološko-političkom radu članova SK, kao i o njihovoj aktivnosti u poduzeću.

Na sastanku je izraženo mišljenje, da bi općinski komitet ovoj organizaciji trebao pružiti veću pomoć.

Zdravstveno osiguranje poljoprivrednika

U nizu mjera Saveznog izvršnog vijeća na unapređenju poljoprivrede posljednje mjere o kreditiranju individualnih poljoprivrednih proizvođača naišle su na živ interes kod seljaka na našem kotaru. Međutim, do danas nije još došlo do praktične realizacije tih kredita. Uzrok tome treba tražiti prvenstveno u nekim specifičnim uslovima, koji se traže za dobivanje tih kredita.

No, činjenica je, da se ni zadruge kao privredne organizacije nisu dovoljno angažirale, na provođenju te važne mjere, kojoj je osnovna intencija: podizanje poljoprivredne proizvodnje, a time, uz ostale faktore, i podizanje životnog standarda našeg seljaka. I politički oblici rada naših organizacija na terenu moraju s time u vezi, da dobivaju novi sadržaj. Osnovno je za organizacije SK i SSRN na selu da se provode zakonske mjere za unapređenje poljoprivrede. Tu, svakako, dolazi i angažiranje združnih organizacija. No, pokazalo se da tu i tamo zadruge ne uživaju dovoljnu političku potporu društvenih i političkih organizacija. Takav je slučaj s OPZ Murter, Bribir i dr. Pritom je potrebno više onog sitnog svakodnevnog političkog rada o tome, kako putem zadruga pro-

vesti otvaranje čitaonice, kako preraditi masline uz manje režijske troškove i t. d. I danas je više nego ikada raditi na tome, da se pravilno tumači Načrt zakona, odnosno, da se razvije svestrana diskusija oko zdravstvenog i socijalnog osiguranja poljoprivrednika.

Načrt previda osiguranje poljoprivrednih proizvođača na taj način, što bi se provodilo besplatno liječenje, kao i nabava lijekova uz manju novčanu naknadu. A to je jedno od životnih pitanja. Toliko važnije u koliko se sve više razvija zajednička misao o jedinstvenom osiguranju svih građana naše zemlje. Ali osiguranje se provodi na kolektivnoj bazi.

Tako su nedavno zadrugari OPZ Pirovac diskutirali o tome, kako da zajednički provedu osiguranje. Nema sumnje, da je to izazvalo velik interes kod ljudi. Pravilno tumačenje je od velike važnosti. U tome, svakako, i zadržni radnici iz Kotarskog saveza mogu dosta pomoći. Tako je u Pirovcu, već formirana komisija, koja provodi praktične mjere na taj način, što se svakako želi može prijaviti da bi se zdravstveno osigurao. Zadruga je bez sumnje centar. Putem zadruga Pirovac trebale bi poći i ostale. Ali i to nije sve. Potreb-

Još o repertoarnoj politici kazališta

U ovom članku pokušat ću da iznesem moje mišljenje o repertoaru i repertoarnoj politici i on neka bude moj skromni prilog diskusiji.

Teško je dovoljno naglasiti važnost pravilne repertoarne politike. Po mom mišljenju, repertoar su u stvari pluća kroz koja diše kazalište. Pravilno sastavljen repertoar znači uspješnu sezonu i obratno. Kad kažem pravilno sastavljen repertoar, onda mislim na repertoar koji odgovara kulturnim potrebama mjesta u kojem kazalište djeluje i mogućnostima, umjetničkim i tehničkim, onih koji treba da ga ostvare. To su svakako glavni faktori koji diktiraju repertoar.

Kulturne potrebe proističu prvenstveno iz stepena razvika sredine, iz njezinog kulturnog nivoa, koji kazalište, slijedstveno svom glavnom zadatku, treba da podiže. S tim je svakako u vezi i ukus publike, odnosno njen estetski smisao (koji je odraz to nivoa), ali ne u onom smislu, kako to drug Livaković navodi, naima da taj ukus repertoar treba da zadovolji. Mislim da ne izmišljem ništa novog, kad kažem da se kazalište nikako ne smije da povodi za ukusom publike, već ono treba da taj ukus razvija, pa čak i onda kad je on na visokom stupnju. Kazalište mora da je uvijek jedan (ne više) korak ispred ovog ukusa. U protivnom, postoji opasnost da se ono pretvori u najobičnije pučko zabavište u kom slučaju bi bilo vrlo malo razloga da država žrtvuje milijune za njegovo održavanje.

Ovdje moramo istaknuti da tražiti od kazališta da ispunjava dosljedno svoju odgojnu, didaktičnu misiju, nije nikakav ekstreman kako to kaže drug Bajca, već najnormalniji zahtjev. Ako se sa strane kazališta ipak prave ustupci u pravcu podvlačenja ukusa publike, onda se oni mogu tumačiti jedino kao težnja kazališta da popravi stanje u svojoj blagajni, kao nužno zlo. Oni će u blagajničkoj bilanci iskazivati pozitivnu stavku, dok će u bilanci ispunjavanja kulturne misije pokazati nesumnjivo negativnu. Ako kazalište ovakvim (pretpostavimo svjesnim) ustupcima duguje svoj opstanak, onda ga sigurno radi toga ne možemo osuditi.

Anto Deković

da mislim na repertoar koji odgovara kulturnim potrebama mjesta u kojem kazalište djeluje i mogućnostima, umjetničkim i tehničkim, onih koji treba da ga ostvare. To su svakako glavni faktori koji diktiraju repertoar.

Sibensko kazalište djeluje već 10 godina. Jednom smišljenom repertoarnom politikom, koja bi išla neprekidnom razvitku ukusa publike, do danas bi se možda postiglo da Sibenci, neću reći jednako, ali barem približno jednako rado idu gledati ozbiljnu i vrijednu dramu, kao i laku komediju ili operetu. Ako u najvećem broju sezona nije uopće postojao točno unaprijed utvrđen repertoar, ako se 'on i onda kad je bio sastavljen, često mijenjao, pa čak išao i iz komada u komad, prema slučajnoj momentanoj situaciji u kazalištu, onda naravno da se ne može ni govoriti o jednom sistemu u razvijanju ukusa publike. Ako pod riječju »politika« podrazumijevamo smišljeno djelovanje u izvjesnom pravcu u svrhu postizavanja određenih rezultata, onda ćemo sigurno doći do zaključka, da se, barem dosad, stavljanje u repertoar djela u našem kazalištu ne može nikako ni nazvati repertoarnom politikom. Bio bih nepravedan prema bivšim i sadašnjim članovima kazališta, kad bih mimošao sve one brojne objektivne momente koji su često uvjetovali, a vjerojatno i još uvijek uvjetuju, takvo, možemo reći, neorganizirano djelovanje kazališta. Možda ja to sve skupa ipak zamišljam previše idealno, dok stvarnost diktira sasvim drukčije.

Ako pretpostavimo da je izabrani repertoar sam po sebi takav da odgovara osnovnom zadatku kazališta, onda dolazimo na pitanje kvaliteta izvedbe tih komada. Sad dolazimo do onog drugog jednako važnog elementa koji diktira sastav repertoara, a koji su i preddiskutantni istakli. To su izvodačke mogućnosti ansambla. Repertoar koji bi zadovoljavao prije navedene zahtjeve, a ne bi od raspoložućeg ansambla mogao doživjeti izvedbu koja bi bila na odgovarajućoj kvalitetnoj visini, bio bi također loš repertoar, jer i u tom slučaju

promašuje svoju svrhu. U vrlo bogatoj kazališnoj literaturi ima djela čije izvođenje postavlja različite zahtjeve: od onih kojima može udovoljiti i dileantska grupa, pa do onih koja su dostižna samo najkvalitetnijim ansamblima. Nije teško znati kakve zahtjeve pojedino djelo postavlja pred svoje realizatore, kao i do kojeg stepena dostignuća mogu doći ti realizatori. Sve ono što se stavlja na repertoar, a prevazilazi te mogućnosti može se tumačiti jedino kao izraz nedovoljne samokritičnosti, površnosti ili nezdrave ambicije pojedinaca, koji učestvuju u sastavljanju repertoara, njihove pretencioznosti i prepotentnosti ili čak i kao izživljavanje neispunjenih snaja »neshvaćenih umjetnika«, za što manja, provincijska kazališta znadu biti vrlo pogodno tlo.

Drug Bajca misli vrlo jednostrano kad postavlja pitanje: »Zašto Jonson, Krleža, Shakespeare, Ibsen i ostali ne bi nama odgovarali, budući da su njihova djela poznata kao kvalitetna širokom svijetu? Zašto bi prikazivanje njihovih djela značilo slabu repertoarnu politiku?« Protiv djela navedenih autora sigurno ne će nitko imati ništa s obzirom na onaj prvi zahtjev, koji diktira repertoar. Međutim, dali su mogućnosti ansambla našeg kazališta takve da nam garantiraju da će nam servirati pravog Shakespearea ili Krležu, to se drug Bajca ne pita. A neispunjavanje tog zahtjeva znači bezuvjetno voditi slabu repertoarnu politiku. Ne možemo poslije izvedbe nekog od tih djela rezignirano slegnuti ramenima i reći: Pa od našeg kazališta ne možemo više zahtijevati. Možemo zahtijevati razumnu i zdravu reper-

toarnu politiku, koja će publici osigurati čiste i nepatvorene kulturne vrijednosti i napraviti je njihovom svojinom. Rezultati su uvijek adekvatni mogućnostima. Iznenađenja se mogu pokatkao doživjeti, ali čuda nikada. Publici se 'ne može i ne smije dati rog za svijet. To se uvijek, prije ili poslije, osveti. Od svake izvedbe treba tražiti odgovarajuću kvalitetu. Ako se on ne može postići, onda je griješka u sastavljanju repertoara. Isto je veće djelo koje se loše izvodi, to je zločin prema kulturi veći. A kazalište treba da je hram kulture, o ne njezino stratište.*

Za šibensko kazalište ne može se reći da je često pravilo takva skretanja. O ovogodišnjem repertoaru se još ne može ni govoriti, jer onaj koji je objavljen u štampi, izgleda, nije autentičan, a osim toga, uslijed bitnih izmjena u ansamblu, ne može se još ni govoriti o mogućnostima istog. Prema tome, gore rečeno sam samo općenito napomenuo za koje ne mislim da predstavljaju neku naročitu i novu mudrost, ali o kojima možda ipak nije loše razmisliti. Svijestan sam toga da je ipak daleko lakše reći kakav repertoar treba da bude, nego li istog sastaviti.

— b —

* Naravno, može se dogoditi da budu ispunjeni svi zahtjevi i repertoar bude pravilno sastavljen, pa da opet budu loše izvedbe. Tome su tada krivi drugi faktori, kao nepravilna režijska koncepcija, nepravilna podjela uloga, nesavjesno uvježbavanje i ostalo. Međutim, mora se svakako pretpostaviti da će svi ti faktori biti zadovoljeni na najbolji mogući način, te oni, prema tome, ne mogu imati nikakvog utjecaja pri sastavljanju repertoara.

UZ 10-GODIŠNJICU OSLOBODENJA ŠIBENIKA

Junačka smrt dvojice Šibenčana

Nijemci su dobro ocijenili važnost otoka Solte za obranu Splita. Oni su na otoku držali jaku vojnu posadu, koja je uglavnom bila skoncentrirana na jednom mjestu. Njemački garnizon na Solti brojio je oko 600 vojnika i oficira, a položaj koji su držali bio je jako utvrđen. Oko položaja bile su postavljene žičane prepreke i posijane magazne mine.

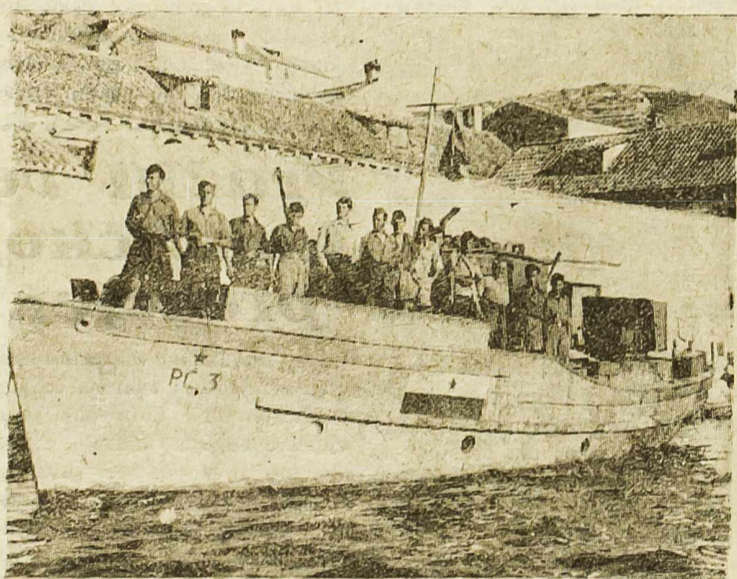
Početkom svibnja 1944. godine jedinice I. dalmatinske proleterske brigade, koje su se nalazile na Visu, dobile su zadatak, da se iskrcaju na otok Soltu i da po mogućnosti unište njemački garnizon.

Naše jedinice, nakon dobivenog naređenja, trebale su se u toku noći brodovima prebaciti na Soltu. U četama I. bataljona I. dalmatinske proleterske brigade, bilo je veoma živo. Borci su vršili posljednje pripreme, pregledavali su oružje i čistili municiju. Kao i ostali, tako se i naš I. bataljon ukrcao u dva drvena motorna broda, i nakon izvjesnog vremena naš partizanski konvoj u pratnji borbenih brodića naše mlade ratne mornarice otisnuo se na pučinu i zaplovio prema Solti. More je bilo potpuno mirno, a noćnu tišinu je narušavao zvuk motora naših brodova. Činilo se kao da se vozimo na neki izlet, a ne u krvavu borbu.

Na pramcu našeg broda sjedio sam s Ivićem i Paškom Ercegovićem, gdje smo potihom čavrljali. Razgovarali smo o svemu, pa i o našem rodnom Šibeniku. Pričali smo svoje doživljaje iz dragoga Šibenika i željeli smo da se čim prije rat završi i da se nademo u našem slobodnom gradu. Nažalost svi to nismo dočekali.

Bilo je oko 4 sata ujutro. Na brzinu smo se iskrcali u jednoj maloj uvali otoka Solte, a odmah zatim naš bataljon krenuo je na položaj. Prvi nalet naših boraca donio je uspjeha. Nijemci su sabijeni na njihov glavni položaj. Nakon toga uslijedilo je nekoliko naših žestokih napada, ali se nije uspjelo razbiti neprijatelja, koji se branio na dobro utvrđenom i za nj povoljnijem položaju.

Nešto oko 11 sati prije podne pripremao se novi napad. Sad su imali riječ naši bombaši. Tražili su se dobrovoljci. Javilo ih se mnogo. Među nama su bili Ivić i Ercegović. Zemljište ispred njemačkih položaja bilo je prilično ravno i nepovoljno

za nas. U jednom brzom naletu naši bombaši su trebali svladati žičane prepreke i protivpješadijske mine i onda Nijemce »počistiti« svojim bombama. Nekoliko trenutaka pred napad, naša artiljerija i minobacači otvorili su žestoku vatru na neprijatelja. Granate su nemilice rušile žičane prepreke. Nakon toga vatra je prenijeta na glavne neprijateljske položaje. Odmah zatim bombaši su krenuli u napad. Oko pedesetak boraca puzali su prema neprijateljskim položajima. Njemački kuršumi fijukali su poviše naših glava. Nastavili smo puzati opreznije. Nedaleko s lijeve strane vidim Ivića i Ercegovića. Njima se žurilo. Prvi su stigli do žičanih prepreka i počeli ih uklanjati. Neprijateljski metci su dizali prašinu oko njih. Akciju nisu prekidali. Hitjeli su da zadatak izvrše do kraja.

Ubrzo smo kroz žičane prepreke napravili više prolaza. Čekali smo da artiljerija prebaci vatru u dubinu neprijateljskih položaja, a onda da jurnemo. Među prvima, koji su »po-

častili« Nijemce bombama, bili su Ivić i Ercegović. Iz neposredne blizine oni su kroz otvor bunkera ubacili dvije bombe. Snažne eksplozije potresle su unutrašnjost njemačkog bunkera. Ivić i Ercegović podigli su se s namjerom da upadnu u bunker i da dotuku preživjele

Nijemce. U trku su napravili nekoliko koraka, a zatim se zrakom prolomi snažna eksplozija. Dva mlada tijela zanjahu se i padnu. Tu na domaku pobjede nagazili su na minu. Ivić je na mjestu ostao mrtav, a Paško je bio teško ranjen. Netom je pao mrak, ranjeni partizani su prenijeti na brod, koji ih je trebao da odveze na Vis u bolnicu. Pred Visom brod je zabunom od Saveznika potopljen i mnogi ranjenici našli su smrt u moru, a među njima i Paško Ercegović. To potapanje je naše borbe teško pogodio.

Tako su poginuli herojskom smrću dva mlada Šibenčana. Naš grad dao je na stotine takvih junaka, koji su se borili i ginuli širom naše zemlje za slobodu i za bolji život.

Ubrzo će građani slobodarskog Šibenika slaviti 10-godišnjicu oslobođenja svog grada i oni poštuju uspomenu na one naše mještane, koji su pali za slobodu svoje domovine, pa i svog Šibenika.

U. Baranović

Reportaža o jednom svjedočenju

Prvi čin se odigrao dana 31. ožujka 1952. godine pred Kotarskim sudom u Šibeniku. Tada je Relja Ante pk. Stipe svjedočio o zaposlenju jednog svog komšije.

— Ja sam i S. J. bili skupa zaposleni na građnji ceste u Dubokom od siječnja 1930. do studenog 1932. godine i to neprekidno — tako je po prilici počeo svoju priču.

— Dalje, ja sam s njime radio od početka veljače 1935. do prosinca 1938. godine uglavnom neprekidno, jer i u danima kada nismo radili zbog nevremena, primali smo 75% plaće (koja divna vremena nekoć?) i to na izgradnji turističke ceste Šibenik — Rogoznica (svjedok i predlagatelj su iz Dubrave, znači preko 10 km udaljenosti). — sredina je ovog iskaza

— Nas smo dvojica ponovo skupa radili od siječnja 1938. do siječnja 1941. na građnji mornaričke zgrade u Mandalirri, — svršetak je ovog svjedočenja na 31. ožujka 1952. godine.

Drugi čin odigrao se 11. veljače 1953. godine, kada je svjedok podnio molbu za svoju mirovinu, pa je potanko naveo svoja zaposlenja od prije pa do poslije rata:

— Od 1. veljače 1931. do 1. travnja 1934. radio sam kod Marina Bežića.

— Od 2. travnja 1934. do 1. listopada 1942. godine radio sam kod općine Šibenik.

Istina naš svjedok tada nije slutio, da će decentralizacija povežati njegovo ranije svjedočenje za S. J. sa vlastitom molbom.

Ali kada se već to zbililo, onda je bilo moguće napisati ovu reportažu.

S ovim nije svršila priča, jer ni svjedok, ni onaj za koga je ovaj svjedočio, još nisu znali, da će doći do trećeg čina, koji će se odigrati u Zavodu za socijalno osiguranje.

Posljednji čin se odigrao 24. rujna 1954. godine. Tada je ovaj svjedočio po prilici ovako:

— Ja sam bio zaposlen kod općine Šibenik skupa sa S. J. od 1931. do 1933. (zaista treba biti bistrog razuma, pa da se sve to »svjedočenje« slijedi), pa prema tome ne znam zašto sam u svojoj molbi naveo, da sam radio kod Marina Bežića.

— Nismo nas dvoje skupa radili na radištu Duboke i ne znam kako je to moglo biti upisano u zapisniku od 31. ožujka 1952. godine.

— Ja sam radio u kamenolomu za vađenje kamena za turističku cestu, ali kada je to bilo ne sjećam se, mislim da je trajalo 5—6 mjeseci (u svojoj molbi naveo, da je u to vrijeme bio kod općine Šibenik, a u prvom svjedočenju za S. J. na cesti je radio tri i po godine).

Kada je svjedoku sve predočeno, i kada pritišljen vlastitim neistinama, nije mogao da izgovori riječ, onda je nakon promišljanja od 10 minuta odbio da potpiše zapisnik.

To je svršetak ove reportaže o jednom svjedočenju, koji je nevjerovatan, ali se u spisima o tome može svakako uvjeriti. Kolika je odgovornosti i pred zajednicom, to naš svjedok nije mislio, pa čak se nije ni »prepa«, da bi sve moglo doći na vidjelo.

V—O

Sibenik kroz tjedan

Narodno kazalište

Cetvrtak, 7. X. — Premijera komedije — ZAJEDNIČKI STAN — od Dobričanina.
Subota, 9. X. — VOLPONE — komedija od B. Jonsona.

Nedjelja, 10. X. — ZAJEDNIČKI STAN — komedija od Dobričanina. Početak predstava u 20 sati.

Kinematografi

SLOBODA: premijera američkog filma u bojama — DIVLJI SJEVER — Dodatak: Filmske novosti br. 37. (do 14. X.)

TESLA: zatvoreno radi restauriranja.

Dežurna ljekarna

Službu vrši II. narodna ljekarna — ulica Bratstva i Jedinstva.

IZ MATIČNOG UREDA

ROBENI

Borislav, sin Jakova i Danice Juras; Boris, sin Antuna i Zorke Murer; Višnja, kći Nikole i Lucije Šikić; Divna, kći Ante i Zorke Vranjeka; Biserka, kći Horvat Alberta i Slavice Krmptić; Zeljko, sin Petra i Zorke Ivezic; Josip, sin Josipa i Jerke Lušić i Tanja, kći Nikole i Majde Rude.

VJENCANI

Sestan Križan, građ. poslovođa — Ljubičić Vica, radnica; Rude Ante, brijač — Kovač Anica, službenik; Deranja Ante-Martin, tokar — Stošić Raša, službenik i Horvatin Marko, minier — Dubravica Ružica, radnica.

UMRLI

Bralić Ana ž. Nikole, stara 43 god.

ZAHVALA

Kako nam je nemoguće da se pojedinačno zahvalimo svima onima, koji su nam izrazili svoje saučešće i učestvovali u ispračaju našeg neprežaljenog supruga, oca, brata i djeda

Grubišić Jakova pok. Sime

to im ovim putem najtoplije zahvaljujemo.

Isto tako zahvaljujemo Gradskom komitetu Saveza komunističara i Gradskom odboru SSRN na upućenim vijencima i njihovim predstavnicima. Zahvaljujemo i drugovima glazbarima »Sibenske glazbe«, koji su svojim prisustvom uveličali ispračaj.

Ožalošćena obitelj
Grubišić

ZAHVALA

Prilikom gubitka našeg dragog nam Zorana, ovim putem se najtoplije zahvaljujemo primarijusu kirurškog odjeljenja dr. Kavka Ivanu, koji je uložio sav trud i svoje sposobnosti, da bi nam spasio od nemije smrti nezaboravnog nam sina i brata, koji je nesretnim slučajem bio teško ozlijeđen.

Ujedno se zahvaljujemo svom pomoćnom osoblju kirurškog odjeljenja, kao i svim davaocima krvi, kojih je bio velik broj, a kojima nam je nemoguće svakom se posebno zahvaliti.

Posebno se zahvaljujemo svim organizacijama i građanima, koji su nam u ovoj našoj boli priskočili u pomoć.

Ožalošćena obitelj
Lambaša Miroslav

PROMETNA NEZGODA

U utorak 5. o. mj. oko 11 sati došlo je na cesti ispred Poljane maršala Tita do saobraćajne nezgode. Jedan strani automobil zahvatio je Andriju Ivkovića, seljaka iz Vačana, odgurnuvši ga u stranu. Tom prilikom je zadobio lakše ozljede, te je upućen u bolnicu, gdje mu je ukazana prva pomoć. Koliko se moglo ustanoviti do nezgode je došlo u slijed nepažnje ozlijeđenog lica.

gradske vijesti

III. osmogodišnja škola
započela rad u novoj zgradi

U ponedjeljak 4. o. mj. je tek novoosnovana III. osmogodišnja škola započela rad u jednom dijelu zgrade sjemeništa, koji je za tu svrhu, troškom od 1.700.000 dinara, adaptiran.

Škola ima devet lijepo uređenih učionica, a snabdjevene su

Iz Gradske
biblioteke

U nastojanju da radnim ljudima pruži vrijednu i korisnu knjigu, Gradska biblioteka je nabavila slijedeća djela:

M. Rajković: Rat u afričkoj pustinji. U knjizi je opisan historijat talijanskih osvajanja u Africi od druge polovine XIX. stoljeća do sloma fašističke Italije. U tom djelu pisac iznosi prodor Graziani-a u Egipat, uništenje talijanske mornarice kod Taranta i Matapana, oslobođenje Abesinije, bitku kod El-Alameina i konačno uništenje Rommelovog Afričkog korpusa.

G. Ciano: Dnevnik. Bivši talijanski ministar vanjskih poslova i ratni zločinac Ciano u Dnevniku opisuje period od 1937. do 1943. Za nas su naročito važne Cianove bilješke o princu Pavlu, M. Stojadinoviću, V. Mačeku i A. Paveliću, koji su se povezali s njemačkim i talijanskim imperijalistima.

A. Balok: Hitler. U tom dokumentarnom djelu pisac je opisao život, djelatnost i smrt najvećeg zločinca, koji je započeo i vodio najkrvaviji i najuzasniji rat u historiji svijeta.

E. Zola: Paris. Poznato djelo, koje predstavlja dio Zelime trilogije Paris—Lurd—Rim.

E. Zola: Lovina, roman iz ciklusa Rougon—Macquart. Prema mišljenju Maupassanta, ovo je djelo snažna slika običaja i poroka francuskog društva za vrijeme carstva.

V. Hugo: Pomorci. U tom je romanu opisana borba čovjeka s prirodnim elementima. To je potresna i slikovita drama iz pomorskog života.

Gradska biblioteka je otvorena od 8 do 13,30 i od 17,30 do 19 sati svakog dana, osim subote poslije podne.

NE BACAJTE KOSTI,
NE PALITE PAPIR I KRPE —
SVE TO PRERABUJE NASA
INDUSTRIJAOtrovalo se
4-godišnje dijete

Jadranka Petrović Milanova, stara 4 godine, sa stanom u Partizanskoj 2, uzela je 30. pr. mj. iz ormara jednu bočicu, u kojoj se nalazilo oko 17 tableta bellalumala. Dijete ne znajući o čemu se radi, progutalo je 15 komada, nakon čega mu je odmah pozlilo. U teškom stanju ono je bilo prevezeno u bolnicu, gdje je izvršeno ispiranje i transfuzija krvi. Zahvaljujući pravovremenoj intervenciji liječnika dijete je ostalo na životu.

Ovaj primjer još jednom pokazuje kako nepažnja roditelja može imati neželjenih posljedica.

»OTPAD« - SIBENIK KUPUJE
SVE VRSTE OTPADAKA
I PLAĆA PO NAJVISIM
DNEVNIM CIJENAMA

novim namještajem, koji odgovara uzrastu učenika. Pored učionica, uređeni su kabineti za fiziku, kemiju i biologiju, zatim zbornica i potrebne kancelarije.

Školu pohađa 550 učenika, od toga u nižim razredima 196. Kako škola broji ukupno 14 odjeljenja, to će se nastava održavati dvokratno. Za upravitelja ove škole imenovan je nastavnik Alfonso Foskio.

Obzirom da se zgrada nalazi na najprometnijem dijelu grada, potrebno je skrenuti pažnju nadležnim organima, da bi spriječili prebrzu vožnju motornih vozila, kako bi se unaprijed izbjegle eventualne nesreće.

Pred novom premijerom
u Narodnom kazalištu

U četvrtak 7. o. mj. Narodno kazalište izvest će kao svoju drugu premijeru ove sezone »Zajednički stan«, komediju u tri čina od D. Dobričanina, u režiji Petra Petkovića, člana ovog kazališta i honorarnog redatelja, a u inscenaciji Nikole Lovrića-Caparina.

Stavljanjem na repertoar »Zajedničkog stana«, komedije, koja se igra gotovo u svima našim kazalištima a koja nema drugih pretenzija, nego da nasmije i zabavi gledaoca i odrazi negativne prilike svoje sredine, Narodno kazalište u Sibeniku pokušava i uspijeva da svoj repertoar zasadi prilagodi uvjetima, po kojima trenutno radi. Zato je i ova komedija izabrana iz redova o-

Pisma čitalaca

Zapuštenost željezničke
stanice na Ražinama

Željeznička stanica na Ražinama ne odgovara današnjim potrebama. Stanica ima jednu prostoriju, koja ujedno služi kao čekadonica, dosta je velika i može primiti do 20 putnika. Međutim klupa za sjedenje uopće nema, a mjesto njih nalazi se nekolicina komada krupnog kamenja, zatim par starih dasaka i nekolicina dotrajalih vodovodnih cijevi. Nadalje prozori su polupani, vrata razbijena, svijetla ne postoji. Sto je najžalosnije zidovi su prljavi, a k tomu išarani raznim nekulturnim i nepristojnim crtežima.

Sve to ostavlja veoma ružnu sliku na svakog putnika. Osim stranaca često dolaze i naši ljudi iz unutrašnjosti, koji obilaze tvornicu lakih metala »Boris Kidričić«, objekt kojim se možemo ponositi. Ali vjerujem da svakome teško pada na srce, kada vidi željezničku stanicu u

Prvi koncert u pretplati
SKPD Sibenik

U srijedu 13. o. mj. održat će se prvi koncert u pretplati, u organizaciji SKPD Sibenik. Na koncertu sudjeluju poznati umjetnici iz Zagreba: Vera Grozaj, sopran, Dragutin Bernardić, bas i Petar Dumičić, klavir. Koncert se održava mjesto najavljenog koncerta Natalije Matovičević.

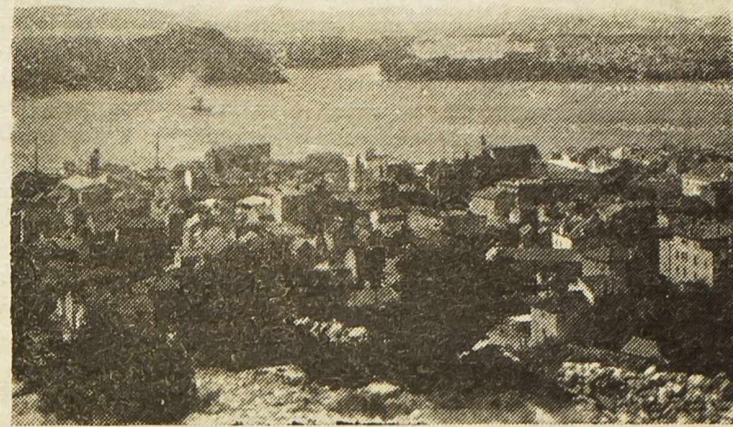
Na programu su djela: Haude-la, Scarlatti-a, Mozarta, Brahmsa, Ravela, Slavenskog, Dumičića, Grgoševića, Chopina, Pavičića, Kunca i Tajčevića.

Obavještavaju se zainteresirani da se upisivanje pretplate vrši zaključno do 12. o. mj. u kancelariji Savjeta za prosvjetu i

BERBA GROŽĐA U PUNOM
JERU

Sibenski težaci su, s malim zakašnjenjem, započeli berbu grožđa, čiji će urod u odnosu na prošlogodišnji biti manji za oko 35%.

Unatoč slabijem urodu, glavna cesta i pokrajne ulice u Varošu i na Gorici oživjele su ovih dana. I šibensko polje uzduž i poprijeko poprimilo je istu sliku. Iz bojazni da bi mogli nastupiti kišoviti dani, naši težaci nastoje što je moguće ranije pobrati grožđe u čemu im pomažu i mlađi ljudi. Ali ipak broj kola kao i ljudi osjetno je manji negoli prošle godine, koja je za teške bila jedna od najboljih u urodu grožđa poslije rata.

IZ STAROGA ŠIBENIKA

Šibenski načelnik
Nikola Vodovar

Do svoga pada pod Mletke, Izbir Trogirana za novog načelnika možda je preporučio njegov neposredni predšasnik Valentin, isto tako Trogirana, ali više je nego vjerovatno da je za to bila odlučna i ova okolnost: još od 1250. g. Sibenčani su u miru s Trogiranima, ali ne i s njihovim (i svojim) biskupom, jer je Sibenik odavna težio da se odijeli od trogirskog biskupije i dobije svoju. U rujnu 1271. g., dakle baš pred popunjenje ispražnjene načelničke stolice u Sibeniku, ustali su i Trogirani protiv svoga biskupa, kao vjeronomnika, i u njihovo su ime petorica predstavnika Trogira, među kojima je bio Nikola Vodovar, 12. rujna uložila protiv biskupa Kolumbana vrlo oštar protest. Sibenčani su, dakle, i po tome našli u Vodovaru dovoljno nezavisnosti i odlučnosti, vrline koje su tražili. Uzme li se, pak, uobzir da je Vodovar pripadao uglednoj patricijskoj obitelji, sa jakim rodbinskim vezama i izvan Trogira; da je dugi niz godina u Trogiru vršio dužnost egzaminatora, konzula i suca te, prema tome, imao mnogo pravnog znanja i iskustva — izbor je Sibenčana bio sretan.

Ugovorom je Vodovarova služba kako se čini, utanačena za jednu godinu dana, jer je već 6. veljače 1273. izabran za suca grada Trogira.

Sibenčani su se obavezali platiti novom svome načelniku ulme nagrade 200 libara (100 na početku službovanja, a 100 po isteku službe), davati mu stan i 100 ribe koju ribari kod prodaje davaju gradskim sucima, i naknaditi mu sve putne i selidbene troškove. Dozvoljeno mu je bilo tri puta na godinu poći na kraće vrijeme (8 dana) do svoje kuće u Trogiru. Ni od koga Sibenčanina nije smio primiti nikakva dara.

Rasudi načelnikovo ostavljenosti su svi slučajevi kažnjavanja zločinštava i neposlušta. On je po svojoj slobodnoj ocjeni određivao i primjenu tzv. »božjega suda«. U ostalim poslovima imao je donositi odluku u zajednici sa članovima općinskoga vijeća.

Vrativši se po isteku službe u Trogir, Nikola Vodovar živio je još samo par godina. U ispravama ga posljednji put nalazimo 3. ožujka 1275. Ostavio je za sobom ženu Mariju i sina Jakšu.

B. D.

1271. g., po isteku jednogodišnjeg mandata načelnika Valentina Petrovog, Sibenčani su se morali postarati za novog načelnika. U tu su svrhu »knez, suci, vijećnici i cijela općina šibenska« izabrali svojim poklisarima građane - plemiće Jurja, Vučetu i Dragoša, da uime komune nađu i izaberu načelnika. Pomoć, pisana rukom spomenutog Dragoša, a izdana 1. studenoga 1271., nosi imena gradskog kneza Jurja Subića, natpapa Staniše i još nekolicine građana.

Sibenski su poklisari povjereni im zadatak vrlo brzo izvršili: već u srijedu 4. studenoga sastavljena je u Trogiru pred notarom Franjom isprava o izboru trogirskog građanina Nikole sina Jakova Vodovara za šibenskoga načelnika, s utanačenjima o pravima i dužnostima, vezanim za tu službu.

Jeste li podmirili
pretplatu za
„Šibenski list“?

Zašto je potrebno pretakati vino?

Ostane li vino odviše dugo na talogu prijeti opasnost da se pokvari. Talog se za toplom vremenom počne rastvarati, gnjiti i u tom slučaju vino poprimi neugodan okus po gnjiloci.

Ne samo da pretakanje oslobađa vino od taloga, nego ono još i pogoduje dozrijevanju. Stoga je pretakanje osobito potrebno za mlada vina. Pretakanjem se također iz vina odstranjuje ugljična kiselina, a šećer, koji je ostao, potpuno prevrije. Pretakanjem se, osim toga, istalože i neki posebni topljivi spojevi, koji mogu prouzrokovati razne bolesti u vinu. Pretakanje je stoga vrlo važan posao u vinarstvu i sasvim je razumljivo što mu se mora pokloniti puna pažnja. Pretakanjem ili zračenjem vina postaju stalna, odnosno nisu izmjenjiva promjenama, naročito okusu. Vino dolazi u dodir sa zrakom i u posve zatvorenoj bačvi, i to kroz pore u dužicama bačve. Zrak dolazi tim više u dodir s vinom, ukoliko su bačve manje i ukoliko je drvo, od koga su one napravljene, supljikavije. Zbog toga vino dozrijeva prije u manjim bačvama.

Mlada vina češće se pretaku, dok starija rijede. Kod pretakanja je najvažnije pogoditi pravo vrijeme. Mnogi vrše pretakanje skoro svake godine na isti dan. Međutim, to nije dobro. Kada treba koje vino pretočiti, u prvom redu ovisi o tome, kakvo je vino.

Da bi se uvjerali je li mlado vino za pretakanje, potrebno je izvršiti slijedeće: uzmemo bocu i do polovine je nalijemo vinom, a zatim dobro začepimo. Ako se vino u boci izbistri, znači da je prevrelo, a ako ne, onda se u njemu još nalazi neprevrelog šećera. Takovo vino treba u bačvi izmiješati s talogom i prozračiti, da bi se gljivice ponovo

pokrenule na rastvaranje šećera. Ako želimo vino što prije staviti u prodaju, onda ga treba češće pretakati. Vino, pak, kod kojeg se primijeti kakav nedostatak na okusu ili mirisu, treba odmah pretočiti u zasumporanu bačvu. Ono koje se dobije od dobro sazrelog grožđa i sa dovoljno sladora, te koje je pravilno provrelo, pretaje se rijede i kasnije. Stara vina se rijetko pretaku.

Osim navedenog, kod pretakanja je potrebno pripaziti na još neke momente. Nije svedjedno u kakvo se vrijeme pretaje. Nikako ne valja pretakati u sparnim i kišovitim danima. U takvim se danima vino lako uzmuti, a i striješ se teško izlučuje iz vina. Zbog toga je potrebno pretakati za vedrih i suhih dana.

Nakon pretakanja mlado vino treba prelići a čiste zasumporane bačve. Drugo pretakanje o-

ZASTO DA TRUNE U ZEMLJI: KOST, KRPA, PAPIR, ŽELJEZO I T. D. — SVE JE TO DOBRA SIROVINA ZA NAŠU INDUSTRIJU

bavlje se u proljeće, i to svakako prije nastupa vrućine. Treći put se pretaje pred berbu.

U drugoj i trećoj godini pretakanje se vrši svake godine jedan a najviše dva puta u proljeće ili kasno u jesen. Kod pretakanja potrebno je paziti na čistoću suda, kao i na to da se vino u bačvi ne uzdrma, jer bise u tom slučaju talog u bačvi mogao uzmutiti.

Praznu bačvu nakon pretakanja treba odmah dobro isprati, a kad se osuši zasumporiti i zatim zatvoriti.

M. L.

N. S.

Stolni tenis

Pioniri SD Mornar drugi u NR Hrvatskoj U igri parova zauzeli treće mjesto

U Kaštel Sućurcu je 25. i 26. rujna o. g. održano prvenstvo NR Hrvatske u stolnom tenisu, na kojem su učestvovali i pioniri SD Mornar iz Sibenika, koji su na tom prvenstvu postigli potpun uspjeh, zauzevši drugo a u igri parova treće mjesto u Hrvatskoj

Naš po rastu najmanji pionir, ali najbolji po prikazanoj igri, bio je Sime Gulin, koji je u pojedinačnom natjecanju zauzeo šesto mjesto između 25 pionira koji su sudjelovali na ovom takmiče-

nju. Sa malo više sreće mogao se još uspješnije plasirati. Naš drugi predstavnik u pionirskom natjecanju bio je Stjepan Simović koji je pokazao najzreliju igru od svih učesnika, dok treći predstavnik Mudronja još nije dorastao za turnire ovakove vrste i zbog toga i nije mogao postići neke bolje rezultate.

U igri parova naši pioniri Gulin i Simović podlegli su svojim protivnicima tek nakon žestoke borbe i kako je rečeno osvojili

su zaslužno treće mjesto u Hrvatskoj.

Seniorni SD Mornar u oštroj konkurenciji ispali su iz daljnjeg natjecanja već u prvom kolu.

Na kraju je potrebno naglasiti da su na ovogodišnjem prvenstvu NR Hrvatske u stolnom tenisu naši pioniri postigli izvanredan uspjeh, te da se naš mladi klub u toj grani sporta zaista dobro afirmirao.

Ante Validžić

BEZYRIJEDNI OTPACI ZA VAS, VAŽNA SU SIROVINA ZA NAŠU INDUSTRIJU!

„OTPAD“

Poduzeće za promet otpadaka
Šibenik

OTKUPLJUJE PO NAJVIŠIM DNEVNIM CIJENAMA:

SVE VRSTE STAROG ŽELJEZA

OBOJENE METALE — BAKAR, MESINGBRONZU

MAŠINSKI, TRGOVAČKI I FURUNSKI LIJEV (GIZU)

PAPIR

STARE KRPE — TEKSTILNE OTPATKE

KOSTI I T. D.

SVE RASPOLOŽIVE KOLIČINE RAZNIH OTPADAKA NUDITE NAŠEM PODUZEĆU!

Za sve informacije izvolite se obratiti na telefon 3-79.

Aktivnost „Partizana“ u Zatonu

Iako popaljen i oštećen u ratu, Zaton danas vrvi seljačkom i radničkom omladinom. Društvo tjelesnog odgoja »Partizan« osnovano je ovdje u siječnju 1953. kao prvo na našem kotaru i do danas je pokazalo lijepe uspjehe, usprkos početničkim teškoćama. Započelo je rad sa 110 članova, a sada broji 155 u raznim sekcijama.

U 1953. godini društvo je učestvovalo na mnogim svečanostima. Na akademiji povodom Dana JNA i na Dan ustanka u Hrvatskoj sa 70 članova. Imalo je svoju vježbaonicu i čitaonicu, te dalo priredbe sa zabavom i dva predavanja o tjelesnom odgoju. Rad je jače razvio u 1954. Veslački klub »Krka« poklonio je društvu svoja dva člana za veslanje. U zatonskoj uvali postoje najbolji uvjeti za razvitak ovog sporta, a mladi ribari i radnici znat će odlučno zaveslati.

Na proslavi 1. maja društvo je nastupilo sa 150 članova. Zatim na sletu u Vodicama sa 70, Devrskama sa 55, a na kotarskom sletu u Sibeniku sa 60 članova od kojih je 7 pohvaljeno. Zatim na sletu u Zagrebu sa 30 i u Rašlinama sa 44 člana.

Sad je vježbanje nešto otežano, jer je vježbaonica uzeta za potrebe škole. Čamci su najveća briga. Sklonjeni su u zadržni podrum i treba što prije izgraditi vlastitu baraku uz more i nabaviti pribor. NO općine Sibenik-

vanjski pomogao je društvu novčano, a tako isto poljoprivredna zadruga u Zatonu. Ali to još nije dovoljno za izgradnju barake, pa će se društvo obratiti i drugima za pomoć, a onda uložiti sve snage, da opravda to povjerenje.

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

30-godišnjica VK „Krka“

U okviru proslave 10-godišnjice oslobođenja grada, u nedjelju 10. o. mj. veslački klub »Krka« slavi 30-godišnjicu svog osnutka. Toga dana izvršit će se polaganje vijenaca na grobove poginulih i umrlih veslača, a zatim će se ispred doma »Krke« obaviti svečana registracija novih lada, a pred molom »Krka« smotra svih veslačkih čamaca.

U dvorani Mjesnog sindikalnog vijeća održat će se svečana sjednica na kojoj će se podnijeti izvještaj o radu ovog našeg službenog kluba, a zatim će se podijeliti pohvalnice zaslužnim veslačima i članovima kluba. Na večer će se održati društvena zabava u prostorijama hotela »Krka«.

Ovom prilikom uprava veslačkog kluba »Krka« izražava svoju zahvalnost svima onima koji su dosad aktivno učestvovali u radu kluba i pomagali mu u njegovom jačanju, a time i razvijanju veslačkog sporta u našem gradu.

Šibenik - Hajduk 2:2 (2:1)

Domaći su ugodno iznenadili

U nedjelju je na igralištu u Mandalini pred oko 1500 gledalaca odigran prijateljski nogometni susret između »Sibenika« i splitskog »Hajduka«. Utakmica je završila neriješeno 2:2 (2:1). Zgoditke su postigli za »Sibenik« Đurić u 1. i 40., a Kragić za »Hajduk« u 15. i 51. minuti. Poslije nezanimljive predigre, u kojoj su se sastali domaći »Radnički« i »Rudar« iz Siverića (susret je završio 0:0), pred sućem Reičem iz Splita momčadi su izašle u ovim sastavima:

Šibenik: Bašić, Batinica, Erak, Blažević, Ijadica, Tambača, Zorić, Bego, Đurić, Tedling, Stošić.

Hajduk: Vulić, Kokeza, Broketa, Grčić I, Grčić II, Luštica, Rebac, Meštanek, Kragić, Mataja, Senauer.

Početak utakmice negoviještavao je brzu, ostru i interesantnu igru. Tek što se pošlo za centra »Sibenik« je silovito navalio, nastala je gužva pred vratima »Hajduka«, koju je iskoristio Đurić i u 1. minuti prisilio Vulića da loptu vadi iz mreže — 1:0. Moglo se primijetiti da je ovaj brz napad jedanaestorice »Sibenika« zbnio standardnu obranu »majstora s mora«. Odmah zatim »Hajduk« uzvraća protunapadom, ali bez uspjeha. Sve linije domaćih odlično funkcioniraju, a osobito obrambeni red, koji ne dozvoljava protivniku da opasnije ugrozi vrata Bašića. Čak štaviše domaći opasno navaljuju, tako, da obrana »Hajduka« teškom mukom izlazi na kraj sa razigranom navalom »Sibenika«, u kojoj se osobito ističe Stošić. Potom se redaju naizmjenične navale obje momčadi, no one »Sibenika« su daleko opasnije. Petnaesta minuta donijela je izjednačenje. Nakon jedne neopasne navale »Hajduka«, loptu prima Kragić, koji se lako oslobađa dvojice igrača i pored istrčalog Bašića pogada mrežu — 1:1. Međutim, taj zgoditak domaće nije pokolebao, naprotiv, oni još žustrije i poletnije napadaju. Momčad kao cjelina igra odlično i u tehničkom i taktičkom pogledu te prisiljava protivnika da nađe načina kako da se uspješno suprotstavi takvoj igri, koju za posljednjih nekoliko godina nismo imali prilike vidjeti. Dobijali smo utisak da u momčadi »Sibenika« gledamo jednog prvoličaka. Oni

J. Batinica

nije mogao drugo da učini, nego da je boksuje u polje. Ona je upravo pala na noge Đuriću, koji je veoma prisebno i precizno odapeo tako, da je lopta pored ležećeg Vulića i Brokete zatresla mrežu — 2:1. Publika je oduševljena pozdravila ovaj zgoditak, koji je zaista majstorski izveden.

Prvih 20 minuta nastavka »Sibenik« je i dalje zadržao inicijativu, i u tom razdoblju igra se uglavnom u polju »Hajduka«. Pritom umalo da nije došlo do povećanja rezultata. Na loptu, koja je s krila upućena pred gol »Hajduka«, istovremeno su skočili Grčić II. i Đurić, međutim ovaj potonji bio je brži i ostrim udarcem glavom skoro da nije iznenadio vratara Petkovića, koji je zamijenio Vulića. Lopta je projurila iznad same vratnice.

Odmah iza toga slijedi jedan protunapad »Hajduka« i izjednačenje — 2:2. Realizator je ponovo Kragić. To je bilo u 8. minuti. Do kraja utakmice obje momčadi se i dalje uporno bore kako bi izmijenile rezultat, ali im u tome ne uspijeva. Posljednjih 10 minuta pripada »Hajduku« koji izvodi nekoliko napada, ali je obrana domaćih na mjestu.

Na nedjeljnoj utakmici »Hajduk« je nastupio bez Beare, Vukasa, Matošića, Radovića i Viđoševića. Objе momčadi svojom dobrom igrom oduševile su brojnu publiku, a osobito »Sibenik«, kojeg odavno nismo tako gledali igrati. Momčad je kroz čitavih 90 minuta igrala gotovo bez predača. Ovog puta vidjeli smo niz veoma ostrih udaraca, brzih i smišljenih kombinacija, a i pravovremenog ubacivanja lopti pred protivnički gol. Prema predvedenoj igri domaći su služili pobijediti. Kod ocjenjivanja pojedinih igrača teško je ne-

OD RAZNIH OTPADAKA DOBIVAMO RAZNE INDUSTRIJSKE PREDMETE

koga posebno istaknuti. No to i pak zaslužuju Batinica i Blažević u obrani, a Tedling, Stošić i neumorni Bego u navali. Kod »Hajduka« najbolju igru pružili su Grčić II, Kragić, Senauer u prvom i Benčić u drugom poluvremenu. Sudac Reič vodio je ovaj susret s greškama, koje su više oštetile domaći tim.

J. Jakovljević

„SIBENSKI LIST“
organ Socijalističkog saveza radnog naroda za grad i kotar Šibenik

Uredništvo, štamparsko poduzeće »Stampa«

Glavni i odgovorni urednik

NIKOLA BEGO

Tekući račun: Narodna banka Šibenik broj 531-T-292

Rukopisi se ne vraćaju.

Pretplata za tri mjeseca Din 120.—, pola godine Din 240.—, za 1 godinu Din 480.—.